

палати ѿгѡ, и порази ѿгѡ ѡгнемъ сожежѣ ѿ поганихъ воиновъ разниѣ ѿ истреби ѿкѡ пшеница ѿзеранѣа ѡ тернѣ ѿ вѣ тишина велиѣа, по томъ чѣсно приходяще Михайла князь ко стѡмъ поклоняшеся доволно ѿмѣниѣ подаваше, ѿ почи ѡ гдѣ, по томъ прѣдъ державѣ Іѡнѣ Ѧливерхъ зѣло красенъ лицѣмъ, не токмо лицѣмъ, но ѿ дѣшо вѣсма хитрописецъ, не единымъ азѣкомъ но многимъ въ палата сѣрвскога цѣа Стѣфана сѣлнаго, перъвыи совѣтникъ ѿ писецъ вѣше зѣло оусердѣе ѿ любовъ п пенѡмъ ѡѿс Гаврыла ѿмѣше мѣтиръ мѣлаа цѣрковъ вѣше Іѡнѣ мѣтеами архистратѣга неѣихъ силъ ѿ прѣпѣнагѡ ѡѿца воздѣже цѣрковъ доволно ширѡтамъ ѿ висѡтамъ совѣскимъ оукрашенѣемъ оустрой, мѣтеами стѡмъ, ѿ вѣстѣ исцѣленѣе ѿкѡже рѣка точащи, на многоа лѣта тишина вѣше зѣвѣстѣю рѣди дѣволеки некои тѣрки цѣрѣ ѿмѣратъ ѡ Шѣмъ подѣже вранъ на сѣрвомъ, триста сотъ тѣсѣщъ воиновъ. раздѣмѣвъ тѣ, патриархъ воларски во гратъ Тѣрново оуболеа сожежѣне рѣди приидѣ ѿ вѣмъ мѣщи прѣпѣнаго принѣсѣ ѿ положи ѿ въ Трапѣзѣцъ оу стѣны ѡпѣлъ, ѿдѣже лежитъ ѿ до днѣ сѣго, точатъ исцѣленѣе: ѿмѣже слава въ вѣки вѣковъ Ѧминъ:

III.

Изъ службата на св. Гаврила Лѣсновски.

Слава гласъ ѿ :

Бесѣлѣа пѣстинѣ, воспитѣвши вѣженнагѡ ѡѿца Гаврыла радѣйсѣа гѡрѡ прѣмѣшаа моци прѣсѣвѣнаа, великаго страсто-тѣрпца, Оѿца Гаврыла. Въ немѣже притекающѣи вси рѣдѣи зѣмленнии ликъ составаше, согласно копѣмъ Хрѣтѣ вѣсѣ нашѣмъ ѿмѣже ти радѣшисѣа ѿ предѣстѡиши со агѣвели предѣ прѣтоломъ слави ѿгѡ воковзвѣсѣлѣа ѿси зѣмѣю своѡ оуподѡвѣсѣа непо-стѣнно во ѡвластѣ Лѣсновскѣю достѡйно тѣа воспѣваемъ вси рѣди, непрѣстѣнно тѣа оублажаемъ. (л. 4).

Св. Прохоръ Пчински. Ако вземемъ прѣдъ видѣ ре-да на имената на сѣверомакедонскѣи светители въ житие-то на св. Якимѣа и въ други нѣкои стари забѣлѣжки и черковни пѣсни, трѣбѣа да прѣдположимъ, че слѣдъ св. Ивана Рилски по врѣме до него най-близу е стоялъ св. Прохоръ. Тѣй, Якимовѡто житие дава слѣдѣния редъ на изпост-